

عنوان مقاله:

آغازگر لایه‌ای، مفهومی تازه در نقشگرایی

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

فروغ کاظمی - استادیار زبان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده در مقاله پیش رو، به بررسی تطبیقی ماهیت آغازگر در دو ژانر علمی و ادبی فارسی از منظر نظریه نقشگرایی نظام‌مند هلیدی پرداخته شده و وجوه اشتراک و افتراق دو ژانر یادشده، در باب مقوله آغازگر در زبان فارسی مشخص و تبیین شده است. در این پژوهش، پس از ملحوظداشتن تفاوت‌های بارز متون مورد بررسی از منظر نوع آغازگر و بسامد رخداد آن، بر ساختار انواع بند و رابطه آن‌ها با آغازگر نیز تأمل شده و ویژگی ساختاری بندها با توجه به دو ژانر علمی و ادبی بررسی و مقایسه شده است. در فرایند تحلیل داده‌ها، موضوع جایگاه آغازگر در درون بند و مواجهه با همپوشی آغازگرها به صورت لایه‌هایی درهم‌تنیده، سبب شده است تا اصطلاح آغازگر لایه‌ای برای نخستین بار معرفی و مطرح شود. این اصطلاح از نظرگاه پژوهش‌های مربوط به حوزه نقشگرایی درخور توجه و شایان تعمق است. گفتنی است، آغازگر لایه‌ای هنگامی امکان طرح می‌یابد که آغازگرهای موجود در بند مرکب، از منظر سطوح تشکیل‌دهنده، دارای همپوشی هم‌زمان باشد.

کلمات کلیدی:

آغازگر و پایان‌بخش، آغازگر لایه‌ای، زبان‌شناسی نقشگرا، ژانر علمی و ادبی، نظریه نظام‌مند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125643>

